

Dražen Radigović

Predzakonski in izvenzakonski spolni odnosi

(po pripovedovanju prevedel in zapisal: Niko Rupnik;

poudarke si pa sami uredite;

opravičujem se za morebitne napake;

naj koristi vsem, saj tudi ta tematika zadeva vsako človeško življenje! Lahko posredujete komurkoli)

I. Uvod:

- Tudi ta tema je svetopisemska, saj lahko le Bog v Resnici določa, kako gledati na ta dar življenja in ga uporabljati.
- V današnji družbi je to ena najpomembnejših tem.
- Družba neprestano govori o tej temi, Cerkev pa bistveno premalo.
- Družba nas pravzaprav poučuje nekaj, kar je nasprotno Božjim načrtom.
- In ko mladi iščejo odgovore na ta vprašanja, ki jih mučijo, jih družba poučuje na napačen, nesprejemljiv način. Skratka vsekakor ne po Božji volji.
- In ko zaidejo v težave na tem področju, se bodo v njihovih srcih ustvarjale še večje rane.
- Zato je ta tema tako pomembna. Malo se govori o njej in glede tega področja ljudje dobijo malo pravih informacij posebej mladi.

- Potrebno je videti, kako je to uredil naš Stvarnik?!
- Zakaj je On dal zapovedi, v povezavi s tem 6. in 9. zapoved: **»Ne nečistuj!«** in **»Ne želi svojega bližnjega žene, (moža)!«**

- Danes prevladuje mišljenje, da je povsem normalno imeti spolne odnose pred zakonom ali izven zakona.
- Videli bomo pa, zakaj je to nevarno, kakšne posledice to prinaša?
- To naj vedo še posebej mladi, pa tudi odrasli, da bi znali prav svetovati, pričevati, ali pa tudi ozdraviti samega sebe zaradi predzakonskih ali izvenzakonskih odnosov.
- Mladi ne bodo imeli želje ostati čisti pred zakonom, če ne bodo vedeli, da je to dobro za njih osebno.
- Večina staršev s svojim mladostnikom nikoli ne govori o tem.
- In ker mladi niso dobili prave informacije, so šli na ulico in jih je zato ulica učila in vodila v pokvarjeno razmišljanje.
- In ugotavlja se, da odrasli ne znajo ali ne zmorejo poučiti mlade na pravi način.
- Popolnoma smo pogrešili, če prepovemo, ko pravimo: *»Tega ne smete početi!«* Obenem pa vemo, da smo sami pogrešili na tem področju.
- Ko mlademu govoriš, da nečesa ne sme, mu tudi pojasni, zakaj tega ne sme početi?
- Pomemben je ta: zakaj!
- Mladi delajo prav to, kar je prepovedano. Ko npr. Cerkev, duhovniki pravijo: *»Ne delajte tega! To je greh.«* Potem prav to ljudje počnejo.
- Ljudje nimajo radi omejitev. Vi jih želite omejiti. Toda če jim ne razložite, zakaj omejitev, bodo oni prelomili prav to omejitev.
- Ko pa lepo obrazložiš posledice takega ravnanja, potem ni treba več postavljati meja, kajti človeku je jasno, zakaj tega ne sme.
- Treba je vedeti, da je spolnost ogromna, izjemna moč, ki vlada v človeku.
- Lahko človeku zelo pomaga v pravem gledanju in v pravem razvoju.
- Lahko pa človeka neprestano močno uničuje, kajti gre za nagon, ki je izredno močan.
- Če se človek prepusti spolnosti, ga uničuje.
- Če pa je človek gospodar spolnosti, le ta gradi njega in druge okoli njega.

II. Trditve in vprašanja mladih:

- Ko mladi razmišljajo o tej temi, se jim postavljajo mnoga vprašanja, žal pa ne dobijo odgovorov oz. ne dobijo pravih odgovorov.
- In potem sami pridejo do nekih spoznanj, ki pa so pogosto napačna ali pa niso popolna.
- Lahko se dogaja, da jim taka napačna spoznanja in potem ravnanja prinašajo nemalo trpljenja, ran in bolečin.
- 1. In mladi si najpogosteje postavljajo vprašanje: *»Zakaj so predzakonski spolni odnosi greh?«*
- 2. *»Če se dva ljubita, pa zakaj ne bi to ljubezen izkušala tudi na telesnem področju?«*
- 3. *»Kaj pa če par telesno ni usklajen, oz. si ni privlačen, se telesno celo odbija, ali pa ima kakšno telesno pomanjkljivost, da ne more biti prave, pričakovane, spolnosti, ali da je nekdo istospolno usmerjen in par to ugotovi šele v zakonu, ker je prej živel v čistosti, zakaj niso ti razlogi močnejši od prepovedi vsake telesnosti?«*
- Če želimo odgovarjati na ta vprašanja, je najprej pomembno imeti v glavi in srcu prepričanje, da spolnost ni nekaj slabega.
- Bog jo je ustvaril in kar Bog ustvari, nikoli ne ustvari nečesa slabega.
- Naj te Bog ozdravi napačnih pogledov na spolnost. Spolnost je nekaj svetega, ker je Božji dar.
- Bog želi človeka blagoslovljati, želi njegovo izpopolnjevanje, želi polnost življenja, srečo, mir, notranjo usklajenost in zedinjenost.
- Zato je blagoslovil spolnost v zakonu, torej tedaj, ko dva postaneta ena duša in telo.
- Če pa na kakršenkoli način uničujemo to, kar je Bog položil v našo naravo, nas to uničuje in namesto »hrane« postaja »strup«.
- 4. Mladi, dalje, ugotavljajo naslednje: *»Pravite, da seks sestavlja 10% zakonskega življenja. Če ta ni dober, potem ne bo funkcioniralo niti ostalih 90% zakonskega življenja.«*
- 5. *»Ne moremo razumeti, kako so lahko predzakonski spolni odnosi prepovedani, ker obstoja nevarnost zanositve in potem tudi notranja ali zunanja prisila, da pride do splava, če pa se tudi v zakonskih skupnostih dogajajo številni splavi?«*
- 6. Nekateri mladi pravijo: *»Saj ne »spim« z vsakim, ki pride mimo, ampak samo s tistim, ki ga resnično ljubim!«* Tako je nek mladenič dejal, da je lansko leto »spal« s štirimi dekletimi, ki jih je »resnično ljubil«.
- 7. Dalje se sprašujejo: *»Kaj sploh pomeni: »Ne nečistuj!«? Jaz smatram, da je greh samo tedaj, ko si cerkveno poročen in »skočiš čez plot«, ter tako prevaraš svojega sozakonca! Tedaj prelomiš to zapoved!«*
- 8. In še ena, zelo zanimiva in pomenljiva ugotovitev mladih: zaradi predzakonskih spolnih odnosov mladi ne gredo (več) k sveti spovedi.
- To pa iz tega razloga, ker ne smatrajo, da je to greh (eno dekle mi je nekoč dejala: *»Teh dejanj pa nikoli ne bom obžalovala!«*).
- Ali pa gredo k spovedi, pa jim ni žal, da so prelomili zapoved čistosti! Vedo, da bodo še naprej imeli spolne odnose. In taka spoved je neveljavna, ker so lagali, da jim je *»žal, da so grešili.«*
- In tako ne gredo več k spovedi, ter se oddaljujejo od Cerkev.
- In posledično prenehajo s kakršnimkoli odnosom z Bogom.
- Celozamerijo Bogu in ga »obtožujejo«, češ, da je On kriv, ker je dal tako zapoved. Če On ne bi tega zapovedal, tudi oni ne bi občutili, da so grešili in bi ostali povezani s Cerkvijo, ki jim tega ne bi kar naprej očitala. Redno bi se udeleževali tudi svete maše, molili,... *(vidimo, kako o tem razmišljajo mnogi mladi)*

III. Razlogi mladih, zakaj se strinjajo, da je koristno gojiti predzakonsko spolnost:

- Na vsa ta vprašanja je zelo težko odgovoriti. Vendar je potrebno na to odgovoriti in to bomo poizkušali v tem predavanju.
- Na nekem srečanju mladih v Nemčiji, kjer se je zbralo okoli 100 mladih, sem jim postavil vprašanje: *»Kaj vi mislite, so predzakonski spolni odnosi nekaj dobrega in zakaj, oz. nekaj, kar ni dobro za človeka? Svoje trditve utemeljite!«*
- Skoraj vsi so trdili, da so predzakonski spolni odnosi dobri in koristni, le eno dekle se je vzdržalo.

- Dejal sem jim, da imajo pravico, da tako razmišljajo in jih spodbudil, naj odgovorijo, zakaj menijo, so predzakonski spolni odnosi koristni za par?
- Njihovi odgovori: *»pa da se preizkusita«*; *»pa da vidita, če sta za skupaj«*; *»pa da vidita, če se tega bojita, ali pa bojita eden drugega«*; *»pa če sta zares oba heteroseksualca«*; ...
- Pustil sem jih, naj v miru govorijo o tem, zakaj je (po njihovem razmišljanju) zanje to dobro.
- Večina izmed njih je že imela predzakonske spolne odnose.
- Nekateri so *»živeli skupaj«*.
- Vsi so zagovarjali, da je treba *»probati«*, sicer ne moreš vedeti, kako bo izgledalo skupno življenje v zakonu. Kajti tudi v tem se je treba *»izobraževati«, »pridobivati izkušnje«*.
- Ko so nehali navajati svoje razloge, sem jih povabil, da jaz povem svoje razloge, oz. ne svoje, pač pa kako je to v Božjem načrtu. Kaj pravi Sveto Pismo, zakaj so predzakonski spolni odnosi *»nevarni«*!?

IV. Zakaj Bog prepoveduje predzakonske spolne odnose:

- Če bi bila taka spolnost nekaj dobrega, Bog tega ne bi prepovedal!
- Bog ni nikoli ničesar prepovedal, kar človeku koristi!
- Kar Bog *»prepoveduje«* je samo tista stvar ali dejanje, ki lahko tebe rani ali uničuje!!!
- Nato sem imel predavanje in v tem predavanju navedel več razlogov za čistost in proti spolnosti pred zakonom, ter o nevarnostih in o posledicah, ki izhajajo iz teh odnosov. In ko sem jim vse to podkrepil s primeri in *»zgledi«*, so me poslušali z vsem svojim bitjem in ko sem končal, so bili kar tiho od začudenja. Nikoli in nikdar še niso slišali kaj takega.
- Ob dejstvu, da so dovolj pametni, razumni, sem jih povabil, da sedaj po tem predavanju vsak razmisli o tem v skladu s svojim življenjem in ravnanjem.
- In povabil sem jih, naj dvignejo roke vsi tisti, ki še vedno menijo, da so predzakonski spolni odnosi dobri in koristni. Niti ena roka se ni dvignila. In to je bilo na nemškem področju, kjer v povezavi s tem vladajo zelo liberalna razmišljanja.
- Vsi so razmišljali sklonjenih glav in dejali: *»Gospod, verjemite nam, da tega nikoli nismo slišali in zato tudi nismo vedeli. Nihče nam tega še nikoli ni tako objasnil!«*
- Potem sem jih povabil, da naj se odločijo: *»Kdo želi, da ga Bog sedaj »očisti« in mu odpusti pri spovedi? In kdo želi po spovedi obljubiti Bogu, da bo živel v čistosti?«*
- 60% teh mladih se je odločilo za čistost v prihodnje.
- Rezultat: spremenilo se je njihovo življenje; spremenile so se okoliščine; njihova povezanost je pridobila na kvaliteti in se je poglobila; če pa je bila ta veza postavljena na napačnih temeljih, se je razdrla.
- Torej mladi ne bodo živeli v čistosti, če ne bodo prepričani, da je to dobro zanje.
- Če jim ne bomo dali pravih argumentov, bodo samo zamahnili z roko in dalje ravnali tako, kot jih vodi družba: živeli bodo brezbožno.
- Če ne, pa bodo rekli: *»Saj vsi tako ravnajo, vsi tako živijo, zakaj bi bil jaz drugačen, ali bi ravnal drugače!«*
- Ta svet ponuja samo užitke. Kaj pa se bo zgodilo s tvojo dušo? O tem nihče ne razmišlja.
- Saj vemo, kako pravi pregovor: *»Vzemi vse, kar ti ponuja življenje. Toda za to boš danes še cvet, jutri pa uvela roža!«*
- Zato so mnogi mladi, ki bi morali postati *»cvet«* življenja, postali zaradi takega ravnanja *»uvele rože«*.

V. Vrste ljubezni:

- Najprej je potrebno povedati, kako je človek *»sestavljen«*, da bi potem lahko govorili o vrstah ljubezni:
- Vemo, da je človek *»sestavljen«* iz duha, duše in telesa.
- Telo je vse to, kar lahko vidimo na nas samih.

- Na področje psihe, ali duše spada: razum (da lahko razmišljamo), čustva (da lahko čutiš, sočustvuješ, občutiš) in volja (da lahko želiš in izbiraš).
- Duh pa je najpomembnejši za človeka. Duh je tisti, ki vodi tako dušo in po duši potem tudi telo.
- Če v telesu ne bi bilo duha, bi bilo telo mrtvo.
- Duh je nosilec življenja.
- Duh je nosilec tvoje osebnosti.
- Duh je tista »resničnost« v človeku, po katerem si ti to, kar si.
- Ustvarjen si najprej po duhu.
- Po duhu si tako povezan s Stvarnikom, Bogom.
- Brez duha ni mogoča povezava z Bogom.
- Po duhu se skozi vse življenje odločaš, ali boš večno v nebesih ali v peklu.
- V zvezi s tem, da je človek duh, duša in telo, so naravnane tudi vrste ljubezni: duhovna, duševna in telesna.
- Zgolj telesna ljubezen ni prava ljubezen.
- Duhovna ljubezen je pravi temelj za zakon.
- Prav je, da bi si izprašali vest pod temi vidiki ljubezni.
- Smo živeli zgolj telesno ljubezen, ali morda damo še kaj poudarka čustvom in občutkom, ali nas v ljubezni najprej vodi, usmerja in nam daje moč duhovna ljubezen in na podlagi te, rastemo tudi v pravem pogledu na duševno in telesno ljubezen?
- Ni pomembno, ali smo mladi, ali odrasli, v zrelih letih ali starejši. V ljubezni in pojmovanju ljubezni je mogoče vedno napredovati, se spreminjati, rasti.
- Zato lahko o pojmovanju in življenju iz vrednot ljubezni razmisli vsak glede na svoje obdobje, ki ga živi in seveda s pogledom v preteklost, kako je to živel v preteklosti.

1. Vrsta ljubezni: telesna ljubezen:

- Ne moremo je imenovati »prava ljubezen«.
- Imenujemo jo tudi »seksus«. Gre za povsem telesno ljubezen.
- Stremi za zadovoljevanjem človekovega nagona.
- Če človek živi samo to »ljubezen«, potem drugo osebo, osebo nasprotnega spola, ali pa istospolno, če je tako usmerjen, poželi telesno. Želi si z njo »spati«.
- Drugo osebo gleda samo skozi prizmo predmeta, stvari, ki mu bo omogočila, da bo zadovoljil svoj spolni nagon.
- V takem gledanju človek ne želi drugi osebi podarjati svoje ljubezni, ampak jo izkoristiti za to, da bi zadovoljil svoj nagon.
- Zato ni pomembno, kdo ali kakšna je ta oseba, ali je starejša ali mlajša, lepša ali grša, pomembno je, da je tu »predmet« poželenja in človek, ki je naravnani samo na seks, bo hotel zadovoljiti svoj nagon, če ne gre s telesno združitvijo, pa vsaj z močnim poželenjem te osebe, ki se kaže tudi v besedah, hotenjih, dotikih.
- Zato samo seksus ne more biti nikakršen temelj za ljubezen med dvema človekoma in ustvarjanje pogojev za skupno (zakonsko) življenje.

2. Višja oblika ljubezni je »eros«.

- Tudi pri tej ljubezni je močno vključeno telo, zraven pa še čuti in čustva.
- Ta ljubezen temelji na telesni privlačnosti: ko fant vidi dekle, ga privlači njena zunanost. On je sploh še ne pozna, toda njena zunanost mu je všeč. Dekle »merijo« po njeni zunanosti: *»Joj kako je lepa! Ima prave »dimenzije!« »Kako je privlačna! Prava 'mačka'!«* Ali pa zanjo: *»Kako je ta tip šarmanten, privlačen, seksi,...!«* Gleda le na njegovo zunanost.
- In srce začne »biti« in v srcu začne »goreti«, a navadno ni iz tega niti »dima«.
- Tako lahko vidiš in doživljaš le zunanost, kaj pa je v človekovi notranjosti, to ni pomembno.
- Da bi lahko videl v notranjost, moraš najprej »ugasiti to goreče srce« in potem lahko polagoma začneš »ugotavljati« kaj je v notranjosti te osebe.

- **Dejstvo je (zelo pomembna ugotovitev), da se večina zakonov sklene na podlagi te ljubezni, torej erosa.**
- Ljudje so si privlačni, hodijo skupaj, živijo skupaj, vstopijo v telesni odnos, imajo neke zunanje skupne poglede, pa se sploh ne poznajo, oz. v globini srca so si tuji.
- In vstopijo v zakon, ter dokaj hitro spoznajo, da niso drug za drugega in tedaj je za marsikaj že prepozno.

3. Vrsta ljubezni, torej še višja je »filia«.

- V grškem jeziku pomeni »prijateljska ljubezen«.
- To je že na neki način duhovna ljubezen. To je že višji nivo ljubezni.
- Ta ljubezen je tista, ki obljublja.
- Najprej dva postaneta prijatelja. Nista takoj fant in punca. Mogoče se niti telesno ne privlačita. Ko tako več časa prijateljujeta, lahko eden in drugi ugotavljata višje kvalitete v njem/njej in tako si lahko posajata vse bolj všeč. (*»kako je on dober, pozoren, zna toliko stvari, me preseneča, ni grob, lepo govori, ima toliko načrtov v življenju, želi se boriti...«* ali ona: *»kako je ljubeča, simpatična, rada ima toliko lepih stvari, je potrpežljiva, nesebična, zna odpuščati, tako rada ima otroke, dobro kuha in peče, je »čista«, ...«*).
- Privlačijo torej kvalitete, ki jih človek nosi v sebi.
- Privlači bogastvo njegove ali njene duše.
- Tu sploh ni pomembna telesna stran, pač pa bogastvo duše.
- Ni pomembna zunanost, ampak notranost.
- Če se človek zaljubi v dušo drugega, naj na zunaj izgleda še ne vem kako grdo, tebi je simpatičen/na.
- V tem primeru ljubezen prihaja od znotraj. Prihaja iz tega, kar človek nosi v svojem srcu.
- To te privlači na drugi osebi, to te je »osvojilo« in to je lahko že dober temelj za skupno življenje v prihodnosti.
- Toda: tudi to ni dober temelj in temelj, ki zadošča za srečo v zakonu. Kaj je še potrebno?

4. Potrebna je še 4. raven ljubezni, to je »agape« ljubezen.

- »Agape« ljubezen, to je Božja ljubezen do človeka.
- Zakaj je to pomembno? To je pomembno zaradi dejstva, da so človeške ljubezni omejene, pa naj bodo še tako dobre.
- Jaz kot človek ne morem ljubiti popolno.
- Ko to človeško ljubezen prizadenemo, ranimo, ta ljubezen počasi ugaša, se troši.
- Ko pride do prizadetosti, nesprejemanja, nestrinjanja, nepozornosti, jeze; ko nimaš moči, da bi odpuščal, se človeška ljubezen: »filia« izčrpa. Potrebno jo je obnavljati.
- Zato je potrebna »agape« ljubezen.
- Potrebna je Božja ljubezen, ki ti daje moč, da lahko odpustiš kljub nestrinjanju, kljub prizadetosti, kljub temu, da si ranjen,...
- Da lahko ljubiš to drugo osebo brezpogojno, kljub vsemu, kar se ti je zgodilo ali se je zgodilo med vama.
- Da se lahko daruješ in žrtvuješ za drugo osebo.
- Zato je agape ljubezen tista, do katere se moramo mi »razviti«, dopolniti, rasti v njej.

➤ Kakšna je ta »agape« ljubezen?

- Prim.: Imate eno črto. Na sredi te črte stoji Jezus. Fant (mož) je na eni strani te črte, dekle (žena) pa na drugi strani. V sredini je Jezus.
- Čim bližje sta Jezusu, tem bližje sta drug drugemu.
- In kolikor bolj sta v Jezusu, tem bolj sta tudi drug v drugemu. Ljubila se bosta še na bolj popoln način, ker sta v Jezusu.
- Taka ljubezen bo hranila tudi vašo dušo in telo in to bo pravi temelj za vajino srečo v skupnem – zakonskem življenju.

- Do te ljubezni je treba priti.

- In vprašanje za zakonce: »Do katere stopnje ljubezni ste 'zrasli', ko ste stopali v zakon?«
- In vi, ki še niste v zakonu: »Na katerem nivoju je ljubezen med vama, fant in dekle?«
- Za tiste, ki še nimajo fanta ali dekle: »Na katerem nivoju želiš, da bi bila ljubezen med vama, ko bosta začela skupno življenje v zakonu? Bo to samo eros ljubezen, ali morda filia, ali pa agape?«
- »Ali resnično želite, hrepenite in delata na tem, da bi bila Božja ljubezen v vašem srcu, da bosta lahko z Njim prebrodila vse težave, krize, probleme in lepe trenutke v vašem zakonu?«
- Ko si odgovorite na to vprašanje: kakšno ljubezen si želite, potem se boste zanjo tudi borili!!!
- Prim.: resnična zgodba o dveh mladih: fantu in dekletu. Bila sta bogata. Lepa. (Bogastvo lahko hitro mine, prav tako lepota. Če boš stremel le za bogastvom, boš postal duhovni siromak. Če boš stremel samo za zunanjo lepoto, boš privlačen morda le malo časa.) On je bil noro zaljubljen vanjo, prav tako tudi ona vanj. Ko sta bila skupaj, sta se morala strastno poljubljati, ne da bi se ozirala naokoli, če ju kdo opazuje. Nekateri ljudje so se pohujševali. Vendar so le zamahnili z roko in dejali: »Mladim se danes vse odpušča. Pa naj se imata rada!« Dogovorila sta se za dan poroke in napočil je tisti dan. Ko je nastopila ura poroke, je duhovnik, pripravljen, čakal, da se pripelje poročni sprevod s kočijo. Ni ga bilo. Kaj se je zgodilo? Ko sta se vozila v kočiji, sta vsa »nora« zahtevala od kočijaža, daj drvi s konji kolikor more, se je zaradi hitrosti odlomilo kolo in kočija se je prevrnila, ter do invalidnosti poškodovala nevesto (polomljena rebra, razbita glava, oko ji je izpadlo iz lobanje, morali so ji odrezati roko in nogo). Namesto v cerkvi, se je znašla v bolnici. Ko je bila v bolnici, je pričakovala in čakala svojega zaročenca, a zaročenca ni bilo. Šele po desetih dneh je prišel k svoji zaročenki in ji prinesel rože. Lahko si predstavljamo, da je bila zanj, ki ni bil poškodovan, ta nesreča vendarle šok. Ne moremo pa se strinjati s tem, da ti njo, ki jo ljubiš in si se želel poročiti z njo, ob takih posledicah ne obiščeš. Šele po desetih dneh je zbral toliko poguma, da jo je šel obiskat. Ko je prišel k njej po desetih dneh in jo je našel tako, mu je postavila samo dve vprašanji: »Me ljubiš še vedno, kljub temu kar se nama je zgodilo?« in »Me še želiš imeti za ženo?« In on.... Pustil je rože na omarici, odšel in se ni nikoli več vrnil. In to naj bi bila ljubezen, ki bi se žrtvovala za drugo/drugega?
- Pri oltarju pa novoporočenci obljubijo, da si bodo **»vesti v sreči in nesreči, v boleznih in zdravju vse dni svojega življenja«**. Torej: dokler ju smrt ne loči. Torej: do smrti! Nepreklicno! In tak ženin, ki je tako »naredil« s svojo nevesto, naj bi na poroki obljubil zvestobo? Bila bi očitno samo na ustnicah. Kaj bi naredil, če bi se to zgodilo eno uro po poroki??? Bog ve. Zares: kakšna ljubezen je bila to? Saj ne, da ga sodimo in obsojamo, ampak v sebi sigurno ni imel pravega spoznanja, kaj je to ljubezen.

VI. Po izkustvu bomo sedaj videli več dejstev, zakaj so predzakonski ali izvenzakonski spolni odnosi nevarni:

1. Človeka puščajo zgolj na telesnem nivoju ljubezni.

- Kar je nekdanje veljalo za poljub, to danes velja za intimni – spolni odnos.
- Skupaj »hodita« dva tri dni in že imata intimni odnos.
- Ta trend gre tako naglo naprej, da nas je upravičeno strah za našo mladino, prihodnje rodove.
- Sigurno je današnjim staršem zelo težko, ko puščajo svoje mladostnike v disko. Tam omamljeni od glasbe, luči, alkohola in vzamejo še malo ekstazija, ko odpadejo vse moralne meje, kriteriji in omejitve, nas je upravičeno strah, kaj vse se lahko dogaja?! Bolje, da se nikoli ne bi dogodilo.
- Če mladostnik ne bo v sebi zgradil trdnih prepričanj, če ne bo v njih vztrajal in se ne bo pustil zavajati, bo zelo težko vzdržal v taki družbi.
- Zakaj so torej taki odnosi nevarni? Ker puščajo človeka zgolj na telesni ravni. Gre zgolj za zadovoljitev nagona in je tako dejanje zelo sebično dejanje.
- Če mladi prakticirajo zgolj telesno ljubezen, se NIKOLI VEČ ne bodo razvili do duhovnega pojmovanja ljubezni.
- V tem trenutku se je rast njihove ljubezni zaustavila. Ne bo več rasla.
- Namesto, da bi se ne prepuščala telesnosti, namesto da bi na telesnem področju držala neko oddaljenost, da bi se več pogovarjala, se opazovala, odkrivala svoje sorodnosti in različnosti, sta zašla na telesnost.

- Toda telesnost zahteva vse več in več. Nikoli ni potešena.
- Mislimo, da če se bomo telesno zadovoljili, da bo potem vse vredno. To je samo velika prevara.
- Po tistem vse bolj »vleče« v telesno zadovoljitev in par se je popolnoma zaprl za rast v duševno in duhovno ljubezen.
- Samo Božja moč lahko prekine moč telesnosti, kajti »poželjivca« v telesnost spodbuja tudi duh telesnosti, poželjivosti, nečistosti,... in zato je potrebna Božja moč, spoved in odpoved, ter potem spoštovanje in rast v Božjem načrtu ljubezni, da bi lahko iz telesnega področja prešli na področje duševnosti in dalje na področje duha.
- Naj si par prizadeva, da se pravilno spozna, da odkriva vrednote drugega, da dela za napredovanje v krepostih.
- Treba se je zavedati, da ko enkrat prekoračimo mejo, se je vedno težje vrniti na pravo področje rasti v ljubezni.
- Mladi zatrjujejo, da se ljubijo med seboj in zato ne razumejo, zakaj ne bi mogli imeti tudi spolnih odnosov.
- Vendar: mladi pravijo (pogosto se sliši): *»Imava spolne odnose, ljubiva se med seboj, pa je najin odnos zašel v krizo. Kako to? Kaj ni dobro? Kaj sva storila narobe?«*
- V vsem času spoznavanja, zблиževanja njunih src ne bi smelo priti do tega, da sta začela z intimnimi – spolnimi odnosi. Ni nujno, da »gresta do konca«. Dovolj je, da ju prevzame strast, da zadovoljujeta drug drugega, četudi se »nista združila«.
- To bi moral biti čas pogovorov, zблиževanj, kaj ju privlači, kaj odbija, ...
- V reviji »Rhema« (hrvaška revija karizmatične prenove) je članek, ali bolje predlog, o čem bi se morali mladi pogovarjati v času zблиževanja. Na katera vprašanja, nejasnosti, dileme bi si morali odgovoriti. Mnogi se sploh ne »spoznajo« in že »padejo« v spolnost. V začetku je izgledalo, da je vse vredno, kasneje pa se v njih pojavi neka »napetost«, v podzavesti čutijo, da to ni prav, peče jih vest in se začenjajo oddaljevati, namesto zблиževati. Namesto, da bi se razlike med njima manjšale, se večajo. Zato je Bog »vključil varovalko«, da bi se vendarle zaustavila in da bi začela drugače razmišljati in ravnati. In če sta se začela pogovarjati, zблиževati duševno in duhovno, namesto da gresta v spolnost, je njuna ljubezen začela rasti.

2. Predzakonska spolnost ustvarja odvisnost:

- Moramo si priznati: seks je nenasiten.
- Človeka zasušnji do te mere, da človek več ne more brez tega. Ko se telo navadi na tako poželjivost, postaja nenasitno in išče več in več in išče vse oblike perverzij, da bi se moglo kako »nasititi«. Pa bolj ko se »pogreza« v to, bolj je nenasitno in poželjivo.
- Sami vemo, da ko človek postane odvisnik, to ni nekaj dobrega. Namesto da ga vodi v neko zadovoljstvo, iz dejanja v dejanje postaja večji suženj.
- Če si odvisnik od alkohola, droge, poželjivosti in seksa, pornografije, masturbacije (samozadovoljevanja), iger na srečo, od denarja, slave, mode, od določenih ljudi,... je vse slabo in te ne dela svobodnega in srečnega, pač pa te usušnjuje.
- Prim.: mladenič je prišel k spovedi. Zasušnji ga je duh poželjivosti. On ni mogel več živeti brez seksa, pornografije, masturbacije. Pravi, da je včasih celo trikrat na dan imel spolni odnos z različnimi osebami. Nagon je zagospodaril z njegovim življenjem. Pravi, da bi ponorel, če ne bi »izpraznil« ta svoj nagon. Zato je iskal take osebe, ob katerih bi se lahko »izpraznil«. To je popolnoma uničevalo njegovo življenje. Ko pa se je spreobrnul, spoznal Jezusa in Jezusa sprejel v svoje življenje kot Gospodarja njegovega življenja, je spoznal, da lahko tako perverzno življenje lahko prekine edinole z Jezusom. Prej si je to prizadeval z lastno močjo. Jezus pa ga je pripeljal do tega spoznanja, da to lahko stori edinole z Njim. Tudi po odločitvi je imel velike težave. Kar naprej ga je napadal duh poželjivosti, saj je bil v njem »globoko zakoreninjen«. Čeprav se je hotel osvoboditi.
- In kaj sem storil kot duhovnik? (to je zelo pomembno):
- **Ko se je fant spovedal, sem nad njim zmolil molitev osvobajanja, da sem prelomil verige tega duha poželjivosti, da sem nanj klical Jezusovo Kri, da sem zvezal tega duha in mu z avtoriteto in v Imenu**

Jezusa Kristusa ukazal, naj ga zapusti. In potem sem molil, da ga Gospod napolni s svojim Svetim Duhom, Duhom Ljubezni in čistosti (da se duh poželjivosti ne bi vrnil)!

- Po štirih dneh sem ga srečal in zaupal mi je, da v tem času še ni padel v isti greh, oz. da v sebi ne čuti več želje, oz. poželjivosti.
- Nepojmljivo je bilo zanj, kako to, da ga sedaj več ne vleče. In razložil sem mu, da je to storil Jezus, ki ga je popolnoma osvobodil. Toda odslej naj se varuje in naj ne pogreši več, da ne bi padel nazaj v brezno greha.
- Tudi po mesecu dni ni grešil. In sedaj je bil zares prepričan, da ga je samo Jezus lahko osvobodil, saj se je prej mučil, da bi prekinil s tem, pa ni uspel, zdaj pa se temu z lahkoto izogne.
- Da bi vi videli, kako je ta mladenič izgledal prej, ko je bil suženj poželenja. Ali pa sedaj po mesecu dni »svobode«. Kot da je to druga oseba in dejansko se je na novo rodil. Kako je bil srečen. Kako je bil vesel, da lahko sedaj gleda na dekleta in žene s »čistimi očmi«, ker je njegovo srce svobodno.
- Ta mladenič sedaj ve, kaj pomeni čistost.
- Ta mladenič sedaj ve, zakaj je Bog rekel: **»Ne nečistuj!«**
- Ko se izročiš duhu poželjivosti, on postaja gospodar tvojega življenja. In uničuje tvoje življenje.
- Sam se tega ne moreš osvoboditi. Za to je potreben iskren odnos z Jezusom.

3. Zato, ker predzakonska spolnost ustvarja odvisnost, jih tudi onesposobi za pravo ljubezen in zvestobo:

- Zato, ker zgolj telesna ljubezen ne more »čakati«.
- Zgodi se, da se onadva v medsebojnih odnosih tudi kdaj sporečeta. Ali: to, kar eden pričakuje, drugi ne stori. In nesoglasje je tu. In si ne želita intimnega odnosa. Nagon pa noče »čakati« ker se je navadil na spolno življenje. In prej ali kasneje gre k drugi osebi zato, da bi zadovoljil svoj nagon. To se dogaja, ko je nekje sam ali sama z drugo/drugim in ker nagon ne more čakati, vstopa nezvestoba, prešuštvo. To se dogaja tudi v zakonu. In mnoge žene »dajo« možu, samo da ne bi šel k drugi.
- Tako predzakonski spolni odnosi »uničujejo« zvestobo in ljubezen.

4. Predzakonska spolnost ali seks ustvarja negativne duševne vezi:

- Ko se dva predata spolnim odnosom pred zakonom, med njima nastaja negativna duševna povezanost.
- Ne gre zgolj za nek »mehanski« odnos, pač pa vsak intimni odnos vpliva tudi na duševnost in duhovnost človeka.
- Spolni odnos »ustvarja« edinstvo vsega človeka z drugo osebo.
- In če eden ugotovi, da ta druga oseba ni zanj ali zanjo, želi »razbiti« to vezo, prekiniti s tem.
- Vendar pa (to je važno vedeti), čeprav sta mislila, da se tako ljubita, da imata lahko spolne odnose, po njih ostajata »vezana« eden z drugim. In čeprav bi se rada osvobodila drug drugega, enostavno nimata moči, da bi prekinila in pretrgala vsak odnos.
- Povezana sta z »nevidnimi verigami«. Kakor hitro nanesejo okoliščine, da se spet nekje srečata, je njuno prvo dejanje, da imata spolni odnos.
- In tako oba v sebi poglobita rano in bolečino, ter nesvobodo.
- Še težje se je tega osvoboditi in živeti v svobodi.
- Čeprav vesta, da nista drug za drugega in da bi morala »prekiniti« medsebojni odnos, tega ne moreta storiti.
- Veže ju duh poželjivosti, kateremu sta »odprla vrata« srca in telesa.
- To imenujemo: bolestna duševna povezanost.
- Ko ta povezanost zares zaide v krizo. Ko zavlada med njima toliko jeze, ranjenosti, toliko besa drug na drugega, da preide vse to v veliko sovraštvo. In ta vezanost se prelomi, ko nastane velika rana. Oba sta ranjena.
- To rano boš nosil/a v sebi in s to rano boš šel/šla v novo vezo.
- *Prim.: Bila je neka natararica, 35. let. Vstopila je v vezo z mladeničem, ki je imel 18 let. Pravzaprav se je on do ušes zaljubil v to natararico. Bila je privlačna. Toda ni se zaljubil v njeno dušo, saj bi videl, da onadva sploh ne moreta v neko trajnejšo zvezo, ampak zgolj v njeno telo. In nekega dne sta imela spolni*

odnos. Zanj je bilo to prvič. Morda je prvič najtežje grešiti, toda, ko enkrat prekoračiš mejo, potem se je zelo težko vrniti. Predal se je poželjivosti. Ona je bila mati samohranilka. Imela je dve hčerki. In dve leti sta imela tako vezo. Kadarkoli je prišel k njej, sta imela spolni odnos. On je zadovoljeval svoj nagon in samega sebe onemogočal za pravo ljubezen.

- *Rekli smo, da ko človek gre samo v zadovoljevanje telesnega nagona, je konec njegove rasti v ljubezni. Kajti nikoli ne bo spoznal, kaj je to prava ljubezen. Nikoli ne bo spoznal, kakšno vrednost ima prava ljubezen. Sebe je ubil za pravo ljubezen.*
- *Po dveh letih je ona uvidela, da tako ne gre naprej. On ima dvajset let in mora razmišljati o sebi in o svoji prihodnosti. Ona pa se je spreobrnila. Spoznala je svojo veliko zablodo in hotela se je vrniti h Kristusu. Spovedovala se je, prihajala redno k sveti maši in prejemale obhajilo, ko je z njim popolnoma prekinila. Ko se je ona odločila, da ta odnos prekine, je on ponorel. Kajti on si ni mogel več zamišljati življenja brez nje. Pravzaprav brez njenega telesa, kajti on je potreboval zadovoljitev svojega nagona. Ker ga je ona zavračala, je on postal agresiven do nje. Pretepal jo je. In ona je spet popustila. Potem je tudi on popustil, ker ga je zavračala in si je našel drugo dekle. Drugo žrtev zadovoljevanja njegovih nagonov. Bila je dve leti mlajša od njega. In po dveh letih jo je pa on pustil. Tedaj pa je to dekle ponorelo. Svojega življenja si ni mogla več zamisliti brez njega. In travme so bile vse večje.*
- Odnos med parom, ki sta različne vere: To dekle je bila muslimanka. On pa katolik. Nimamo nič proti muslimanom. Vendar pa, če hočemo graditi vseživljenjsko skupnost, ki naj temelji na podobnih vrednotah in pogledih. Tu ne sme biti različnosti vere, ker so pogledi na življenje zelo različni. In to se kaže od najosnovnejših opravil, do največjih življenjskih vprašanj in situacij. Ali taki pari sploh pomislijo, kako bodo vzgajali svoje otroke? V kateri veri? Kako bodo slavili praznike? Nekdo se bo moral odpovedati svoji veri, ali popustiti v prakticanju verskih praks.
- *Onadva o tem sploh nista razmišljala. Spet ju je vezala samo telesna ljubezen. In sedaj je on »odšel«. In nastala je nova rana.*
- Tako se grmadijo rane za rano, ki so vse večje in krvavijo v človekovem srcu. To je tako boleče in uničujoče, da se človek popolnoma onesposobi za pravo ljubezen.
- Odnos med parom, kjer je eden verujoči, drugi pa nevernik, ateist: Tudi ta veza je pod velikim vprašajem. Lahko obstane. Vendar je za to potrebno ogromno milosti, ogromne žrtve, ogromno potrpljenja, veliko molitve verujočega, veliko odpovedi,... Zakaj? Če si ti vernik in želiš iti za Bogom in te vleče za njim, druga stran pa te vleče na nasprotno stran. Torej stran od Boga. In nekemu moraš biti poslušen: ali Bogu in spoštuješ Njegove zapovedi, ali partnerju, ki ne veruje in mu ni mar za Božje zapovedi (da bi imel mir v hiši). Komu bo sedaj poslušna tvoja duša? Če je poslušna Bogu, bo zašel v krizo odnos s sozakoncem. Če pa si poslušen/na neverujočemu/i, bo prišel do krize tvoj odnos z Bogom.
- Najpogosteje se dogaja naslednje: mnoga dekleta, ki so poročila nevernega fanta, so se poročila zato, ker ju je vezala telesna ljubezen. Morda je ona celo zanosila in se zaradi tega odločila za zakon, med njima je bilo nekoliko duševne ljubezni, vsekakor pa nista mogla priti do skupne, duhovne, »agape« ljubezni in tako ni bilo pravih temeljev, da bi njuna skupnost lahko živela.
- Običajno mislijo: *»Ko bom v zakonu, ga bom spreobrnila, postal bo vernik! Jaz mu bom to omogočila.«* Običajno tako mladi razmišljajo. *»Žene, ste spreobrnille svoje moške?«* Statistike namreč kažejo, da v 99,9% primerih niso one spreobrnille njega, da bi veroval Bogu, pač pa jih je on spreobrnil na svojo stran. Poznamo izredno dosti slučajev, ko je bilo v takem zakonu silno težko živeti, ko je morala ona izredno dosti pretrpeti, da je nekako potekalo skupno življenje.
- Zelo pomembno: ko vstopate v vezo: preverite, če so pravi temelji za vajino medsebojno povezanost. Če ti niso dobri, nikar ne vstopajte v take veze, ker boste imeli ogromno težav. *»Imata ista stališča, poglede, verujeta v Boga, katere vrednote so vama v ospredju, ali zares lahko ob njem/njej gradite svojo prihodnost?«*
- Ne pa, kot pravijo: *»Ne zanima naju. Važno, da se ljubiva!«* Pa je ta ljubezen pogosto zgolj in samo telesna. Naj vaju nekdo kasneje, ko bo vajina zveza prišla v krizo, nekdo vpraša, koliko se ljubita?

5. Predzakonski odnosi uničujejo nežnost:

- Zaradi tega so se mnoga tako lepa prijateljstva razrušila, ker mladi niso znali čakati.
- Predzakonska in izvenzakonska spolnost uničuje nežnost.

- Mnoga prijateljstva so obetala čudovito prihodnost, pa so se uničila samo zato, ker mladi niso znali čakati. Razpadla so se zato, ker so se spustili na področje telesa in se je vse uničilo.
- Kakšne narave je ljubezen?
- Ljubezen je odprtost. Ljubezen se daruje drugemu. Ljubezen želi osrečiti drugega. Ljubezen je popolnejša, čim popolnejše je nesebično darovanje. Ljubezen želi »obogatiti« drugega. Ljubezen želi »graditi« drugega, mu koristiti in ne škodovati. Ljubezen ne želi izkoristiti drugega! Ljubezen želi biti »blagoslov« drugemu. Ljubezen želi drugega osrečiti. Ljubezen ne želi nikogar zavajati v greh. Ljubezen ne želi nikogar voditi v trpljenje in bolečino ali ga uničevati in voditi v duhovno smrt.
- LJUBEZEN TE NIKOLI NE VODI V GREH!!!
- Poželjivost, strast pa ne misli na drugega, ampak ga vidi samo kot »predmet«, »predmet poželenja«. Poželjivost želi »zadovoljiti sebe«. Želi »osvoboditi« svoj nagon in ga »izprazniti«. Poželjivost se ne vprašuje, kako je za drugega, ali je drugemu lepo ali ni. Poželjivost se ne vprašuje: »Sem obremenil/a drugega?« Ne vpraša se: »Ali drugi doživlja očitke vesti?« Poželjivosti je pomembno, da zadovolji SVOJ nagon.
- Prej ali pozneje poželjivost uniči nežnost in dogaja se samo izživljanje dobesedno »živalskega nagona«. Kakšne »perverzije« ljudje počenjajo v imenu »ljubezni«?! Tako pojmovanje »ljubezni« je popolnoma zgrešeno, še več: uničuje. Ni ljubezen.
- Statistika spet kaže, da so mnoga dekleta in žene zelo obremenjene zaradi tega.
- Dekleta veliko bolj kot fantje v sebi vedo, da predzakonska spolnost ni dobra. Ker pa znajo biti »predane« nimajo moči, da bi se fantu uprle, čeprav se morda na začetku upirajo. Kasneje zaradi »moške prevlade« popustijo. Ker se sprašujejo: »Kdo ve, mogoče pa se bo ujezil, če mu ne dam! Mogoče me bo celo pustil! Bolje je, da jaz malo potrpi, samo, da mu ne rečem »NE«.« In tako raje pade v greh, kot da bi razočaral/a svojega partnerja/ico. Samo, da bi ga zadržala pri sebi (redkeje: da bi jo zadržal pri sebi). In izkušnje kažejo, da se večina takšnih zvez uniči. In posledice: ranjenost, jeza, bes, maščevanje, uničeno življenje.
- **Dekleta, spoznajte vendar: S tem, da pristanete na spolni odnos, ne boste NIKOLI zadržale svojega fanta!!!**
- **In fantje: S spolnim odnosom pred zakonom ne boš nikoli obdržal svojega dekleta in vajina ljubezen ne bo rasla!!!**
- Ko dva »vstopita« v ta greh, se zlasti pri ženskah dogaja, da imajo zelo obremenjeno vest in veliko bolečino v svoji duši.
- In zopet statistike kažejo: vsaj 50% žensk je v zakonu frigidnih, ker so imele spolne odnose pred zakonom. Zastrahujoči odstotek.
- **Torej: nekaj, kar bi naj bilo sveto, nekaj kar naj bi bilo izraz predane ljubezni, agape ljubezni, popolna predanost, zaradi ranjenosti in občutkov krivde, postaja vse večje trpljenje. In tako ženska ni predana in v tem »nagonu« ne uživa, pač pa samo čaka, da mož »konča« in je izvršila svojo zakonsko dolžnost. Mož pa itak gleda samo na to, da zadovolji svoj nagon.**
- Gre torej za težke posledice predzakonskih spolnih odnosov.
- **In še najhuje je, da pari, ki so zašli v take odnose in potem v veliki ranjenosti gredo vsak svojo pot, da se niti ne poznajo več, se ne želijo nikoli več srečati, se ogibajo drug drugega...**
- Nekoč sta bila prijatelja, nato sta postala fant in punca, si ustvarjala »srečno« prihodnost. Nekoč sta si bila tako blizu, da sta se celo združila. Zaradi greha se sedaj nočeta niti videti več.
- Greh je popolnoma uničil njuno povezanost.
- To je zakonitost greha: preden ga storiš, ti v skušnjavi OBLJUBLJA VSE. Ko pristaneš na greh, ti sicer daje neko majhno zadovoljstvo. A ko ga izvršiš, ti VZAME VSE. In žrtev je pravzaprav grešnik sam in tisti, ki jih je zavedel v greh.
- Če ne bi pristala na greh. In če bi spoznala, da pač nista primerna za skupno življenje, bi se tudi razšla v prijateljstvu. Ne bi občutila očitkov vesti. In ne bi se bala eden drugega. Ter se ne bi sovražila.
- Ker pa je greh uničil to ljubezen, zato si sedaj ne moreta biti niti prijatelja.
- Prim.: zgodba govori o dveh električnih žicah.
- Potekali sta vzporedno. Med njima je bila velika napetost. In žici sta se »zaljubili« ena v drugo. In sta samo hrepeneli, da bi se vsaj malo dotaknili, da bi se nekoliko objeli. In predlaga ena drugi: »Daj vsaj

malo zanihaj, da se vsaj malo dotakneva, da se vsaj malo objameva, saj se tako zelo ljubiva!« In neka tretja jim je rekla: »Ne dotikajta se, ne objemajta se, ker bosta uničili svojo ljubezen!« »Ma ne, ne bova uničili ljubezni, saj se ljubiva!« »Ma vidve ne vesta, kaj se bo zgodilo! Prosim vaju, ne dotikajta se!« Nekega dne je bila nevihta in neka veja se je odlomila iz hrasta in padla na ti dve žici. In ti dve žici sta se spojili. In prišlo je do kratkega stika, nastal je požar in ti dve žici sta padli v globino. Po tistem sta ti dve žici ležali na zemlji. Bili sta mrtvi, saj v njima ni bilo več življenja. Prišli so električarji in so elektrovod ponovno popravili. In ponovno so spustili elektriko skozi njih. In pravi zgodba, da med njima ni bilo nikoli več ljubezni. Nikoli nista več hrepeneli, da bi se objeli, saj med njima ni bilo več ljubezni.

- Kaj hoče reči zgodba. Sporoča našim mladim, ki pravijo, da se neizmerno ljubijo, da se morajo telesno združiti in potem ta nečisti greh uniči njihovo ljubezen. Zato med njima ljubezen popolnoma umre. Niti pogovarjati se ne moreta več med sabo.
- Prava ljubezen bi še poglobila prijateljstvo, napačna ljubezen pa uniči tudi prijateljstvo.

6. Predzakonska spolnost ne osrečuje:

- Če bi predzakonska ali izvenzakonska spolnost osrečevala, potem bi bile prostitutke najsrečnejše. Pa vemo, da niso in da v bistvu v globini nosijo težke rane iz preteklosti.
- Kako naj greh osrečuje?
- Kako naj osrečuje dejstvo, da si dva v takem odnosu podarjata tudi vsa bremena, težke vplive tistih, s katerimi sta grešila?
- Kako naj prinese srečo nečisti duh, ki dobiva svobodni prostor delovanja v paru, ko imata dva spolni odnos?

7. Sveto pismo nas uči, da dva, ki se združita v intimnem odnosu, postaneta eno telo:

- Postaneta eno na telesnem, duševnem in duhovnem področju. Vsekakor ne gre samo za telesno zedinjenost.
- Vse kar je v tem fantu, npr. postane eno z dekletom in obratno.
- **Tudi breme, teža, ki ga je doslej nosil eden, prenese na drugega in obratno. Torej ne samo lepih stvari, pač pa tudi ranjenost, težave, bolečine, greh.**
- Z intimnim odnosom se torej prenaša veliko več, kar je v nas samih, kot si morda mislimo.
- Oba sta sicer doživljala užitek, morda celo orgazem. Toda kasneje sta v svojem srcu doživela neizmerno »težo«, breme, ki ga doslej nista imela in poznala. To je zanj nekaj novega. To sta prejela, ker sta postala »eno«.
- In pogledjmo, kaj se zgodi! Če je npr. eden imel prvi spolni odnos, ta druga oseba v tem intimnem odnosu, pa je prej že imela odnose z npr. dvema osebama, je tudi ti dve osebi »nosila v sebi«. In če sta ti dve osebi imele prej odnose že z drugimi osebami, itd. Pogledjmo koliko različnih življenjskih situacij, usod, težav, načina življenja, genskih značilnosti, ... se sedaj zgrne na eno osebo. In tej osebi postane izredno težko.
- Naenkrat mladi »sprejmejo« toliko problemov. Naenkrat imajo toliko bremen na duši.
- In glede na to, da sta postala tako »obremenjena«, tudi duševno in duhovno zedinjena, se navadno v njima pojavlja duševna in duhovna shizofrenija.
- Ne moreta več normalno delovati in živeti svoje življenje in ne moreta več biti sposobna zvestobe v zakonu.

8. Sveto pismo stare zaveze nas uči, da se je vsaka zaveza sklepala s krvjo. Tako je Bog uredil:

- Dekletu je Bog dal »hymen« ali deviško kožico.
- Ko pride do prvega odnosa, ta deviška kožica počni in se razlije kri.
- Ko se kri razlije, označuje zavezo v življenju in smrti. Tako je dekle vzpostavilo zavezo s tem fantom v življenju in smrti. To oba »zapečati« vse zemeljsko življenje in tudi v večnem življenju.

- In če se kasneje zgodi, da ta dva ne skleneta zaveze za vse življenje, ampak gresta vsak svojo življenjsko pot, se zgodi prekletstvo za ti osebi. Prekinitev zaveze prinaša prekletstvo.
- Ta moč prekletstva se je svobodno »razlila« v njihovo življenje in jih lahko spremlja potem vse življenje.
- Če tega prekletstva ta oseba ne prepozna in se to prekletstvo ne zlomi in uniči, lahko to osebo spremlja vse življenje in posledice njegovega življenja so strahotne.

- Še eno veliko napako danes delajo ljudje: to pa so zakoni na poizkušnjo.
- Celotni nekateri psihologi poudarjajo, da bi morali mladi preden se poročijo, živeti nekaj časa skupaj, da bi lahko spoznala, če sta za skupaj.
- Iz podobnega razloga kot zgoraj, tudi ti zakoni na poizkušnjo ne prinašajo nikakršnega uspeha.
- Saj se tudi v teh zakonih na poizkušnjo nikakor ne upirajo spolnim odnosom.
- V teh zakonih na poizkušnjo je navadno vse izgledalo super in dobro.
- Ko se je npr. en par poročil po 5.ih letih sta se po 6.ih mesecih razšla.
- Zakaj sta 5 let živela v miru in sreči ter razumevanju? Zato, ker ju je hudič pustil na miru, ker sta živela v grehu. Ko pa sta se poročila in želita živeti v Božjem blagoslovu, da bi živela tako, kot Bog zapoveduje, tedaj je hudič pokazal svoje zobe in ju napadel. Ni hotel, da bi popolnoma obnovila svoje moralno življenje. Šest mesecev je uničeval njun zakon in ju končno porazil. V teh 6.ih mesecih sta spoznala, da sta si tujca, da se ne poznata, da se ne ljubita,...
- Poznamo ogromno primerov takega skupnega življenja. Dokler sta bila v težkem grehu, je vse šlo dobro, ko sta se odločila, da bosta živela po krščanskih moralnih načelih, ju je satan napadel in uničil zakon.
- Zakaj? **Ker je v njihovem srcu še deloval in živel duh poželjivosti, duh nečistosti. Njegovo delovanje ni bilo uničeno in on ju ni zapustil po avtoriteti imena Jezusa Kristusa in zato ju je uničeval, ker ni dopustil, da bi v njima lahko deloval Božji Duh.**
- 50% takih poizkusnih zakonov razpade v prvih pol leta skupnega življenja v Božjem blagoslovu.
- Ti pari se niso pripravili za zakon, pač pa so sami sebe onemogočili za pravo ljubezen.

- Naslednje dejstvo: mladi živijo spolnost pred zakonom. Pred samo poroko prideta k spovedi in na jutrišnji dan se poročita. Pogosto se dogaja, da eden prizna, da je imel spolne odnose pred zakonom, drugi pa zatrjuje, da ni grešil.
- Kakšna in kako veljavna poroka bo to in kakšen »blagoslov« bodo mladi odnesli s seboj v zakon, če niso iskreni pred Bogom, če tega ne smatrajo za greh,...
- Zato se pogosto dogaja, da tak zakon ne more funkcionirati, ker ga uničuje duh nečistosti in poželjivosti, pa četudi sta se onadva cerkveno poročila. Nastanejo še hujše posledice, saj nečisti duh stori vse, da bi uničil Božje delovanje v njima.
- V mladih vidiš, da se tega ne kesajo. In če se ne kesajo, jim tudi pri spovedi ni odpuščeno.
- Če greh ni odpuščen, dalje »živi« in deluje v njihovem srcu.
- In ta duh nečistosti bo deloval, čene jutri, pa čez pet, deset let in se bo to kazalo v medsebojnem prepiranju, zavračanju, nasilju, celo sovraštvu. Tudi če bosta fizično skupaj, bo njun zakon uničen.
- Za hudiča niso pomembna leta. Zanj je pomembno, da uniči zakon.
- **Zato je zelo pomembno: če so mladi grešili in pridejo k sveti spovedi, naj to priznajo in nujno je potrebno, da se tega kesajo z vse globine srca. To je edina možnost, da Bog zlomi ta greh in uniči izvor greha, ter onemogoči tega duha nečistosti.**
- **NUJNO JE POTREBNO ZVEZATI DUHA NEČISTOSTI, KI JE DOSLEJ SVOBODNO DELOVAL V NJUNIH SRCIH!!!**
- Če prejmemo le odvezo z odpuščanjem, to ni dovolj. Ta duh še ni »zapustil« njega ali njo, ki mu je omogočila prostor delovanja.
- Če njega nismo zvezali in uničili v imenu Jezusa Kristusa in po Njegovi predragoceni Krvi, potem bo ta duh nečistosti uničeval zakon.
- In nenazadnje: če mladi že živijo skupaj kot mož in žena, kaj jima preperečuje, da ne bi sklenila zakonsko zvezo??? Naj si čimprej omogočita blagoslov na njuni skupni življenjski poti.
- Če pravijo, da še niso pripravljene, zakaj pa potem živijo predzakonsko spolnost?

- Naj spomnimo še enkrat: če brez Božjega blagoslova živim telesno »ljubezen«, sem samemu sebi onemogočil, se onespobil, da bi moja ljubezen rasla, se razvijala v duševno in duhovno ljubezen!!! Če živim samo to ljubezen, moje življenje in moj zakon ne more pravilno delovati.
- Če si vstopil v zgolj telesno ljubezen, NIKOLI ne boš vstopil v tisto raven ljubezni, ki je potrebna za srečo in ljubezen, mirno sožitje dveh, ki se ljubita.
- Če pa se še ne želita poročiti, potem se oddaljita od vsake skušnjave, da bi imela spolni odnos, oz. sebe in partnerja spolno zadovoljevala.

9. Naslednja nevarnost: predzakonska spolnost človeka zaslepi:

- Ko si zaljubljen v neko osebo, ko si se izročil spolnosti, poželjivosti telesa, v tebi nastajajo močna čustva v odnosu do te druge osebe, s katero imaš odnose. Tedaj v tvojem srcu gori. Kadar pa v srcu gori, je v glavi vse zadimljeno.
- Takim, zaljubljenim, ne moreš nikoli ničesar dokazati.
- Tvoji bližnji (starši, bratje in sestre, sorodniki, prijatelji) to zvezo vidijo razumsko, realneje in te hočejo opozoriti na določene nevarnosti, ki ti pretijo, pa jih ti ne poslušáš, saj si v zaslepljenosti prepričan, da je to, kar počneš, najbolje in da je ta oseba zate najboljša.
- Pomembno je poznati družino te osebe, njene »korenine«, pa kakšen je njen odnos do drugih, posebej do svojih staršev in najbližjih.
- Toda zaljubljenici so zaslepljeni: ne vidijo nič drugega, razen lepote; ne opazijo nobene pomanjkljivosti; zato ne poslušajo nobenega še tako dobronamernega nasveta in opozorila.
- Šele tedaj, ko doživi veliko razočaranje, je notranje ranjena zaradi tega, šele tedaj se »tolče po glavi« in si pravi: *»Pa zakaj nisem bil/a pametnejši/a!«* *»Zakaj nisem poslušal/a? Zdaj bi bilo zame veliko lažje.«*

10. Naslednja nevarnost so spolne bolezni, ki so posledica grešne ljubezni.

11. Naslednja nevarnost: nenačrtovano spočetje, nosečnost:

- Čeprav se mladi »pazijo«, se zgodi, da pride do neželene nosečnosti. In to se zgodi pogostoma. Pozabili so vzeti kontracepcijsko sredstvo in prišlo je do spočetja, čeprav so »pazili«.
- In ko se zgodi spočetje, tedaj se morata starša, ki nista načrtovala otrok, poročiti.
- Pa se sploh ne poznata dobro, pa se sploh ne ljubita prav.
- Načrtovala sta zaklon za dve leti, ne še sedaj. Otrok je na poti. Da ne bi bilo sramote, se »morata« poročiti. In treba je prekiniti šolanje, ali pa ta nosečnost na mnogo drugih načinov popolnoma spremeni njuno življenje.
- In ko ta otrok zraste in spozna, da sta se morala njegova starša poročiti zaradi njega, ker je bil on »na poti«, pogosto nosijo v sebi težke občutke krivde in obupavajo nad življenjem.
- In v svoji bolečini starši celo očitajo svojemu otroku: *»Zaradi tebe sem se morala poročiti z njim!«* A otrok je popolnoma nedolžen.
- Koliko bremena lahko »nalagamo« na nedolžne žrtve zaradi naših neumnosti in nespametnega ravnanja pod krinko »ljubezni«.

12. Naslednja nevarnost: prišlo je do spočetja, starši otroka (še) ne morejo sprejeti, odločijo se za splav:

- Tako se koplji greh na greh. Eden je težji od drugega.
- Pogosto se dogaja tudi, da, ko fant spozna, da je dekle noseča, zahteva od nje, da naredi splav.
- In ker npr. ona tega noče, jo fant pusti in ona ostane sama z otrokom.
- In postane mati samohranilka. Tragedija za tragedijo.
- Mladi ne razmišljajo o posledicah, kaj vse lahko nastane iz predzakonskih spolnih odnosov.
- Kolikšne so lahko posledice?! Tedaj, ko jih imajo, so itak zaslepljeni.

13. Naslednja nevarnost: splav:

- Nekaj najstrašnejšega: umor nedolžnega otroka, ki se ne more braniti in je v materinem telesu.
- Mama niti še ne ve, da je noseča, ko otrok že vse doživlja in raste: ima vse kot odrasel človek, le da je to šele v skromnih začetkih.
- Njegovo srce utripa že 18 dan po spočetju in poganja njegovo lastno kri po žilah. Pa mama še nič ne ve, da je noseča.
- In ko zve, ubije lastnega otroka. Ne moremo si predstavljati, kolika teža pade nanjo, na očeta, na otroka in še na mnoge druge, ki so z njo in posredno z otrokom v povezavi.
- V telo matere je vstopil duh smrti. Mati je postala »grob« za otroka.
- In spet: če v Jezusovem imenu in z močjo Njegove predragocene Krvi ne zlomimo in stremo moči tega duha smrti, lahko kasneje povzroča veliko in velike probleme.
- Lahko se dogajajo nesreče v družini.
- Lahko tudi otrok, ki se je rodil za splavljenim bratom ali sestro, nosi v sebi duha smrti in bo, spet nedolžen, veliko pretrpel zaradi tega.
- Tudi če nekdo ni naredil splava, pa je drugi predlagal, da naredi splav, je kriv za umor nedolžnega otroka.
- Koliko ljudi, ki bi mogli biti zelo koristni na različnih področjih našega življenja in za naš narod, smo umorili pred rojstvom.
- Ne zavedamo pa se, da ima vsako spočeto življenje, vsak otrok, vpliv na svoje bližnje po krvi, pa tudi na druge. In če je bil umorjen, lahko povzroča nemalo vidnih in nevidnih težav, dokler se ne spravimo z njim.
- Vsak spočeti otrok ima pravico do življenja. Ni otrok iskal priložnosti, kako bi bil spočet. Če pa je spočet ima pravico, da živi.
- Če mu življenje vzameš, mu boš preprečil, da doživi smisel svojega življenja.
- Umorjenega otroka je potrebno iskreno prositi odpuščanja.
- Se oba starša spovedati tega dejanja.
- Pri spovedi prositi za molitev osvoboditve, da se uniči delovanje duha smrti.
- Za otroka darovati sveto mašo. Otroku dati ime in ga krstiti v duhu.
- Tedaj je otrok rešen in je pri Bogu priprošnjik. S tem pa je rešena tudi njegova družina.

14. Predzakonska spolnost rojeva občutke krivde, vest je obremenjena:

- Mogoče se moški ne obremenjujejo na ta način.
- Veliko žensk pa v sebi zelo trpi zaradi tega, ker je v njenem telesu umrl njen otrok nasilne smrti.
- In zato se v samem spolnem dejanju žene kasneje ne morejo popolnoma izročiti možu, ker jim ta »teža« preprečuje svobodo in »sproščenost« v ljubezni. Občutijo, da ne morejo dajati ljubezni, kakor bi bilo to potrebno.
- Ta greh je ustvaril izjemno veliko rano, ki preprečuje srečo in ljubezen.

15. Jemanje kontracepcije:

- Moderno je, da danes priporočajo kontracepcijska sredstva, vseh vrst zaščite pred »nezaželeno nosečnostjo« in pred različnimi »spolnimi boleznimi«.
- Dejstvo je: kontracepcijska sredstva, pa naj bodo kakršnekoli vrste, še posebej če so abortivna, mladim pošiljajo naslednje signale:
- *»Mladi, svobodno uživajte v vaši spolnosti! Ne dovoljujte, da bi vam Cerkev omejevala svobodo! Ste svobodna bitja in lahko svobodno »razpolagate« s svojim telesom! Uživajte, dokler lahko!«*
- Že pregovor pa pravi: *»Vzemi vse, kar ti življenje daje. Danes si cvet, jutri pa uvela roža!«*
- Posvetno, hudičevo razmišljanje: *»Vedeti morate le, kako se boste zaščitili, da ne boste dobili spolne bolezni; da ne pride do spočetja in nosečnosti! Če se znate zaščititi, potem le pogumno živite spolno življenje!«*
- Kaj naj zaščiti? Samo svoje telo! Pa dušo???
- Človek ni samo telo, ampak je tudi duša in duh!
- Kaj pa vplivi na te človekove razsežnosti, ki ga pravzaprav delajo človeka?
- Tako gledanje je zgolj »telesno«. Kaj pa njihova duša? Kaj pa, ko se bodo prepustili nečistemu duhu in jih bo usužnjil? Kaj pa trpljenje zaradi medosebnih odnosov, medsebojna neujemanja, kreganja, sovraštva?

Ko ne bodo več sposobni napredovati, rasti v ljubezni? Kaj tedaj? Kaj pa, ko se bodo zaradi tega popolnoma blokirali glede zvestobe in ljubezni v zakonu?

- O teh vprašanjih nihče ne razmišlja, nihče nanje ne odgovarja.
- Gre za pravo in popolno hudičevo prevaro.
- Nekdo bo morda rekel: »*Povsod vidite hudiča!*«
- Pa odgovori na to vprašanje: »*Kaj ni to hudičevo: zaščititi telo, uničiti pa dušo?!*«
- To je to zlo, ki bo skozi vse obdobje človekovega življenja zahtevalo svoj »davek«, če ne bomo »prelomili« njegovega delovanja.

VII. Rešitev:

- 1. Ko je Bog dal zapoved: »**Ne nečistuj!**«, te zapovedi ni dal zato, da bi ti nekaj odvzel, da bi omejil tvojo svobodo.
- Bog te hoče zavarovati in ohranjati, ne želi si tvojega trpljenja, bolečin in solza.
- Ustvaril nas je takšne. Dal nam je spolni nagon, da bi bili Njegovi »sodelavci« in bi nadaljevali človeški rod, ter posredovali naprej vse vrednote življenja.
- In ta nagon je ustvaril kot enega najmočnejših, zato da bi človek lahko uresničeval ta Božji načrt.
- Ta načrt pa je uspešen le v spoštovanju Njegovega načrta, kar šele omogoča pravo svobodo.
- To je »zapisano« v nas ne glede na vernost ali nevernost.

- Naša spolna moč je izjemno velika.
- Lahko jo »uporabljamo« v dobre, prave namene in s tem »gradimo« sebe in bližnjega.
- Lahko pa jo zlorabljamo, samo za lastni užitek in tako iz sebe naredimo »ruševino«.
- **Prg 25,28: »Razdejano mesto brez obzidja je človek, ki se ne obvlada.«**
- Tak postane človek, ki ga zaslužni nagon.
- Vsak »sovražnik« te lahko obvlada. Nimaš več nobene obrambe. In »ruševine«, žrtve so strahotne. Kdo jih bo zopet »pozidal«? In zadostil za »žrtve«?
- Spolni nagon ni nič negativnega.
- Je kot reka, ki jo pravilno usmerjaš. Če prestopi bregove, poplavlja in pred sabo vse ruši, uničuje življenja.
- Tako je tudi s spolnostjo, če ni prav usmerjena.
- Če ob reki zgradiš nasipe in obrežje zavaruješ pred poplavami, tudi kadar reka naraste, ne bo poplavljala, saj tudi sedaj teče v svojih mejah in je lahko zelo koristna za ljudi
- Tako je tudi z usmerjanjem spolnega nagona. Je neizmerna »moč«. Če jo obvladaš, lahko sebi in drugim neizmerno koristiš.
- Spolnost potrebuje duševne in duhovne »nasipe«. Potrebuje duhovne »nasipe«, da jo lahko usmerjaš in si ti njen gospodar, ne pa da ona gospodari nad tvojim življenjem in »ustvarja« velike »ruševine«: ranjujemo, uničujemo sebe, druge, in uničujemo svoje zakonsko poslanstvo ter svojo in prihodnost vseh, ki so z nami.
- Torej: ko je Bog dal zapoved: »**Ne nečistuj!**« ni hotel uničevati tvoje sreče, pač pa je hotel, da vidva živita v neki telesni oddaljenosti in namesto, da to moč trošita na poželjivosti telesa, ta čas in energijo uporabita za medsebojno spoznavanje, zbliževanje src (duše in duha) in tako zorita za pravo darovanje v blagoslovljeni edinosti duše, duha in telesa.
- Kolikor bolj se bosta spoznala, kolikor več notranjega »bogastva« si bosta podelila drug drugemu, tem bolj se bosta kasneje ljubila in ta ljubezen bo svobodna. To je prava ljubezen.
- Sigurno je težko, kar zelo težko, zdržati brez odnosov, če se dva zares ljubita. Vendar: **ne bojta se prositi Boga za milost zdržnosti in če pridejo skušnjave in priložnost, bežita od njih, oz. jih preženita v Jezusovem imenu!**
- Veliko težje se je vrniti na pravo pot, če samo enkrat »prekoračiš mejo«, kaj šele, če jo večkrat. Brez Božje pomoči ne gre.
- V tednih in mesecih, ko se par varuje, da ne bi spolno pogrešil, se »spoznata« veliko globlje in bolj kot morda prej več let, če sta imela tudi spolne odnose.

- Spoznata svoje dobre strani, pa svoje slabosti. Naučita se odpuščati drug drugemu. Učita se sprejemati drug drugega, takšnega kot je.
- Božje zapovedi torej niso »zajezitev reke«, pač pa »utrjevanje nasipa«, da ne »prestopiš bregov«, padeš v greh, ki škoduje tebi in drugim.
- Če zapademo v greh, »prestopimo bregove«. Tedaj padamo hudiču »v roke«. Če se obrnemo proti Bogu, ne moremo ostati »nevtralni«, ampak istočasno ostanemo brez Božjega varstva in nad nami in v nas zagospodari hudič.
- Vsi, ki niso znali »čakati« pred zakonom, so bili kasneje zelo razočarani in ranjeni. Tisti pa, ki »so čakali« in rasli v duševni in duhovni ljubezni, so v sebi ohranili neizmerno srečo in doživljali moč vse popolnejše ljubezni ter mir in radost v sebi, ki so jo »delili« drugim.

2. V zakonu:

- Če pred zakonom niste »zgradili prave ljubezni«, je tudi v zakonu ne boste mogli!
- Razen, če vas Bog ne ozdravi in razen, če ne poznate nekoga, ki bi lahko »ozdravil rane vašega srca«. To pa lahko edino oseba, ki je »bogata v Bogu«.
- Tudi v zakonu je potrebno »rasti« v ljubezni. Mož in žena »nimata eden drugega« samo za zadovoljitev svojega nagona.
- Ampak, da se tako ljubita med seboj, da se lahko popolnoma izročita drug drugemu: izročita duhovno, duševno in telesno.
- Samo tedaj se obnavlja ta ljubezen in tudi raste, ter se tako obnavlja tudi zakrament, ki sta ga prejela na dan poroke.
- Če pa nista zorela v ljubezni, se ne bosta mogla darovati iz ljubezni. Bo to samo telesno, ali pa morda nekoliko še duševno. Manjkala pa bo bistvena dimenzija ljubezni, ki omogoča tudi rast v ljubezni, to je duhovna ljubezen.
- In če je v zakonu samo zadovoljevanje nagona, so posledice: neprekinjeno ranjevanje in »oddaljevanje« namesto zблиževanja.

3. »Zdravilo«, ki pomaga ljudem, da se ne bi predali »grešni ljubezni«, da bi ohranili »telesno razdaljo« v odnosu pred zakonom do ljubljene osebe:

- Je zelo pomembno in zelo koristno za vsakega človeka, ki je ranjen.
- A) Vedeti je treba:
 - Da je moška spolnost osredotočena »na eno mesto«:
 - Moški se veliko lažje in hitreje »vzburi«, kot pa ženska.
 - Ženska spolnost je razporejena po vsem telesu, ker so njeni spolni organi v notranjosti njenega telesa, moški pa »zunaj«.
 - Zato ženska potrebuje za vzburjenje več časa, veliko več nežnosti, pozornosti in »vključevanja vsega njenega telesa, duše in duha«.
 - To mora vedeti tako fant, kot tudi dekle.
 - Dekleta, poskrbite, da svojega fanta ne boste vzburljale. Zato morate vedeti, kako on »funkcionira«.
 - Nobeno krščansko dekle ne želi, da jo fant opazuje »kot objekt« za zadovoljitev strasti in njegovega nagona. Želiš, da te vsak »gleda« kot osebo z vsemi vrednotami osebe.
 - Ko se dekleta »pomankljivo« oblečejo, naj vedo, da v fantih vzbujajo ne samo pozornost, ampak tudi poželjivost in on gleda na tako dekle kot na »predmet« zadovoljitve svojih »potreb«.
 - In ko se fantje vdajajo poželjivosti, ta »moč« v njih dobesedno eksplodira in zato morajo »izprazniti« svoj nagon. Ali s samozadovoljevanjem, ali s spolnim odnosom.
 - Zato velja za dekleta: *»Če se ne boste oblečile dostojno, ampak tako, da v fantih vzbujate poželjivost, »sporočate« fantom in moškim, da bi želele z njim imeti odnos in fant (moški) vam »odgovarja«: »Lahko, pripravljen sem!«*
- Zavedati se moramo, da je ta, spolni nagon, zelo »zviti«.
- Imamo dva najmočnejša nagona: nagon po hrani in spolni nagon.
- Zato je treba tudi oba »močno« usmerjati, da ne »prestopita bregov«.
- Če se dekleta dostojno oblečete in imajo fantje pri tem »poželjive misli«, je to njihov problem.

- Drugače pa ste same krive, da v fantih vzbujate poželjivost.
- B) Mladi pogosto sprašujejo: *»Kje je tista meja, do katere lahko gremo?«*
- Morata se dogovoriti za meje. Če se ne bosta dogovorila, bosta sigurno *»prestopila meje«*.
- C) Meja je poljub, ki je kratek in ni strasten.
- In ne poljub na usta, pač pa na čelo ali na lica.
- Zakaj ne na usta?
- Ker so na ustnicah eni najbolj *»občutljivih živcev«*. In ko se dva začneta poljubljati, je za dekle (žensko) to dejanje nežnosti; za fanta (moškemu) pa to pomoč k močnemu vzburjenju.
- Ko se torej začneta poljubljati, je on takoj *»pripravljen«* iti do konca.
- Kadar se vname strast, je to zelo težko *»gasiti«* in *»ugasiti«*. Prej ali pozneje boste sigurno *»padli«* in ne boste zdržali brez spolnega odnosa.
- Korak za korakom privede do odnosa.
- Če je moški pripravljen, da se pri dekletu *»zadrži«* in ne želi imeti spolnega odnosa, potem bo tudi dekleta sigurna, da je tedaj, ko ona ne bo blizu, ne bo *»prevaral«* z neko drugo.
- Pa tudi on bo prepričan, da mu je ona zvesta.
- Mladi se hočejo *»medsebojno spoznati«* s spolnimi odnosi. Kaj boš *»spoznal«*, razen *»kosa mesa«*?!
- D) Da bi imela moč zdržati, morata moliti eden za drugega!
- Da molita, da bo Jezus med vama. To je zelo pomembno.
- Ni vseeno katera duhovna *»moč«* vas vodi.
- Molita, da vas Jezus varuje pred grehom, da vama daje moč, da se upreta skušnjavi, da vama pomaga obvarovati čistost.
- Prav tako morata moliti tudi mož in žena: da je Bog med njima in da ju varuje v Božji ljubezni.
- Tudi na tem področju zelo pomagajo zakramenti in še posebej redni zakrament spovedi (1x mesečno) in pogosta udeležba pri maši (ne samo v nedeljo, ampak tudi 1x, 2x v tednu) in pogosto obhajilo.
- To občestvo z Jezusom ti bo dalo moč, da boš lahko zdržal/a.
- E) Ne glejta slik, filmov, revij s pornografsko vsebino, ali poudarjanjem golote.
- Če to gledate, berete, poslušate *»pokvarjeno vsebino«*, to na vas deluje kot olje na ogenj.
- Ko ste na TV gledali nemoralne filme, ima hudič polno *»materiala«*, s katerim ti bo dajal moč, da boš padel.
- To namreč potem deluje na tvoje misli, fantazijo, asociacije in zelo lahko *»padeš«*.

4. Molitev za mlade za osvoboditev glede čistosti:

- *(zberimo se, postavimo se v Jezusovo navzočnost, verujmo, da nas Bog ljubi in z vsem srcem molimo in odgovarjajmo):*
- ***»Se odpoveš hudemu duhu?«***
- ***»Se odpoveš vsem njegovim delom in zapeljevanju?«***
- ***»Se odpoveš vsemu hudičevemu zapeljevanju in njegovemu »blišču«, vabljenim spletkam?«***
- ***»Veruješ v Boga Očeta Vsemogočnega, Stvarnika nebes in zemlje?«***
- ***»Veruješ v Jezusa Kristusa, ki je bil križan za nas, da bi »plačal ceno« našega odrešenja? Ki je vstal od mrtvih in sedi na Očetovi desnici? In bo prišel soditi žive in mrtve?«***
- ***»Veruješ v Svetega Duha, našega Tolažnika in Pomočnika?«***
- *Zahvaljuj se Gospodu za njegovo navzočnost!*
- *Povej Gospodu: si zadovoljen s svojim življenjem ali ne?*
- *Si zadovoljen/na s svojo izbranko/izbrancem? Če nisi, povej Gospodu s čim nisi zadovoljen/na in kaj bi želel/a spremeniti, izboljšati?*
- *Prosi Jezusa, naj bo On med teboj in tvojim izbrancem/izbranko!*
- *Če še nimaš fanta/dekle, se zavedaj, da Bog ve, kdo/katera je zate izbran/a in ga prosi, naj bo On med teboj in tvojim/tvojo izbrancem/ko!*
- *Prosi Jezusa, naj se dotakne vajinih src!*
- *Prosi Gospoda, naj ozdravi vse rane!*

- **»Gospod, stegni svojo roko in ozdravljaj vse rane, ki so si jih povzročili! Odpusti jim vse njihove grehe! Naj se jih dotakne Tvoja ljubezen in naj jih osvobodi. Pridi in bodi med njima! Ti jih varuj, da se bosta držala na razdalji in da bo lahko njuna ljubezen rasla!«**
- **Zdaj boste ponavljali za mano: »Dragi Jezus! Hvala ti za življenje, ki si mi ga daroval. To življenje je tvoj neprecenljivi dar. Ne želim ga zapraviti. Pač pa želim iz njega izvleči najboljše, kakor Ti želiš! In zato prihajam k Tebi. Jezus, verujem, da so navodila, ki si mi jih Ti dal, najboljša zame! Odpusti mi, ker Ti nisem zaupal! Ker sem prekršil Tvoje zapovedi! Ker nisem poslušal! Ker sem se prepuščal grehu nečistosti, pa naj bo v mislih, željah in v telesu! Gospod, žal mi je! Iskreno se kesam! Odpusti mi, ker sem dovolil, da se nečistost izlije v moje srce! Da je obremenila mojo vest! Mojo dušo. In da me rani. Sedaj Te prosim, Gospod, osvobodi moč svoje predragocene Krvi in v mojem srcu zveži nečisti greh! V moji duši in v mojem telesu! Naj bo v Jezusovem imenu zlomljen nečisti greh v mojem srcu, moji duši in v mojem telesu! Gospod, izročam Ti svoje srce!**
- **Položi svojo usmiljeno roko na vse te rane, ki so nastale zaradi poželjivosti in grehov nečistosti! Gospod. Ozdravi me! Ozdravi moje srce! Jaz se danes odpovedujem grehom nečistosti, poželjivosti, odločam se za Tvojo čisto ljubezen! Naj pride moč Tvoje milosti in naj ozdravi, kar je poželjivost v meni uničila in naj ozdravi, kar je poželjivost ranila in uničevala!**
- **Jezus, izročam Ti svoje srce in Te prosim, da me napolniš z močjo svoje ljubezni! Svojo ljubezen izlij v mojo dušo! In daj mi moči, da živim čisti odnos s svojim partnerjem, kajti danes Ti dajem obljubo, da želim živeti čisto s svojim partnerjem in čisto v zakonu. Gospod Jezus, napolni me z močjo, da bom lahko zdržal in izpolnil obljubo. Vse to govorim v imenu Jezusa!**
- *(sedaj duhovnik moli za osvoboditev od duha nečistosti in poželjivosti)*
- *(Pesem zahvale)*